

Amikor nyolcmillió helyett 33 millió haszonbért követel a város.

Elvi jelentőségű pör a szegedi törvényszék előtt.

(A Délmagyarország munkatársától.) Deutsch János kereskedő még 1922 októberében husz hold földet vett bérbe a várostól. A megegyezés szerint Deutsch 30 évig használhatja a földet és haszonbér fejében évente 33 mázsa búzát köteles fizetni. A szerződés értelmében az első három évi haszonbért 1924 április elsején kellett megfizetni és pedig az 1923. évi buza árának megfelelő értékben. A buza tőzsdei ára 1923-ban mázsánként 77 ezer korona volt és így Deutschnak mintegy nyolcmillió koronát kellett az első három évi haszonbér fejében befizetni. A város azonban ez évben miniszteri rendelkezésre a haszonbéreket összes bérlőinél felemelte és Deuschtól nem a szerződésileg megállapított és kikalkulált nyolcmillió koronát, hanem 33 millió koronát követelt, amelyet a bérlő meg is fizetett.

Deutsch János azonban később perrel tá-

madta meg a várost és keresetében előadta, hogy a város jogtalanul emelte fel a haszonbéreket, amiért is kéri ennek megállapítását és a város elmarasztalását.

Dr. Vadász Lajos törvényszéki bíró pénteken tárgyalta az érdekes elvi jelentőségű haszonbérleti pert. A tárgyaláson a város képviselőjében dr. Turóczy Mihály főügyész a kereset elutasítását kérte és előadta, hogy a város a haszonbéreket felemelése alkalmával nem járt el önkényesen. A haszonbéreket felemelését miniszteri rendelet írta elő, mivel a haszonbéreket abban az időben olyan alacsonyok voltak, hogy a városok háztartásaiban egészen minimális tételként szerepeltek.

A törvényszék Deutsch János keresetét elutasította és kimondotta, hogy a város törvényesen járt el, amikor az alacsony haszonbéreket a miniszteri rendeletre felemelte.

A tanács egyelőre nem ad ki új taxiengedélyt.

Szeged nem bír el száz autótaxit.

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a szegedi hivatalos bérautófuvarosok a napokban küldött-ségileg jelentek meg a polgármester előtt és elpanaszolták, hogy a város olyan sok taxiengedélyt adott ki, amely lehetetlenné teszi a hivatalos bérautósok megélhetését. Szeged közönsége ugyanis nem bír száz taxit eltartani, mert már az az ötven is sok, amely kiáll a standra. A taxisok leginkább azt sérelmezték, hogy a város olyan uraknak is adott taxiengedélyt, akiknek más, jövedelmező foglalkozásuk van, tehát a hivatalos autósoktól veszik el a kenyeret.

A bérautósok írásban is beadták kérelmüket a tanácshoz. Beadványukban azt is kérték,

hogy a tanács a jövőben csak kétezer pengő engedélydíj ellenében adjon ki új taxiengedélyt.

A tanács a taxisok kérelmére elhatározta, hogy több engedélyt nem ad ki a már kiadott hetvenöt engedélyen kívül. Azt a kérést azonban, hogy az új engedélyekért kétezer pengőt szedjen a város, a tanács nem tartotta teljesíthetőnek. Kimondotta ellenben a tanács, hogy a jövőben az autóengedélyek kiadása előtt meghallgatja a taxisok egyetemes véleményét is. Közterhasználattal engedélyt adott ezenkívül a tanács a taxisoknak, egy a Proféta előtt felállítandó telefonfülkére is.

„A felsőtanyai gazda hét fiát, csak azért, meri balpárti volt, leventebírsággal sújtották“ mondották a közgyűlésen.

A közgyűlés befejezte a költségvetés tárgyalását. — Ötvenszázalékos marad a pótdadó.

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken délután folytatták a közgyűlést. A kényes cél az volt, hogy addig nem engedje haza a polgármester azt a néhány városatyát, akik az éjszakai ülések révén is érdeklődést mutattak a költségvetés iránt, amíg a hátralévő tételket le nem tárgyalják, mert a belügyminiszter szigorú rendelete értelmében a költségvetést legkésőbb október elsejéig, tehát szombatig le kell tárgyalni.

Péntekre nem maradt már sok anyag. A közgyűlés csütörtökön este sokat megemésztett. A sorra kerülő első tétel

a tápi évvám

volt. Ezzel kapcsolatban Wimmer Fülöp szóváltette az algyői hid sorsát. Kijelenti, hogy a kereskedelem és az ipar érdeke az algyői áthidalás mellett nyilatkozott meg, mert a tápi áthidalásnak súlyos előfeltevése lennének.

A polgármester válaszában kijelentette, hogy a város a tápi áthidalás mellett foglalt állást, mert a tápi hid feleslegessé tenné a tápi kompot, összeköttetést teremtene a tápi réttel, Makóval, Lellével és a közbeeső területekkel. A tápi hid előfeltétele az összekötő műút kiépítése, a város hajlandó lenne esetleg arra is, hogy néhány kilométer kiépítését magára vállalja, mert a város

érdeke a tápi áthidalást kívánja. A kereskedelmi miniszter ezzel szemben az algyői áthidalás mellett foglalt állást.

Lendáczky Sándor a városi hordójelző hivatalban lévő tarthatatlan állapotokat tette szóvá. Elmondja, hogy most, közvetlenül a szüret előtt, a hordójelző hivatal nem győzi a munkát, nagy torlódás állt elő. Ajánlatos lenne a hivatal felszerelésének kiegészítése.

Dr. Fajka Lajos a hordójelző hivatal tuzott személyi és dologi kifogásairól beszél.

A polgármester kijelenti, hogy a város erre az intézményre ráfizet. A torlódásnak az az oka, hogy a felek mindent az utolsó pillanatra hagynak. Egész évben semmi dolga sincs a hordójelző hivatalnak, de szüret előtt azután nem győzi a munkát. Ehhez a rendkívüli állapothoz általában berendezkedni pazarlás lenne.

A főszámvevő ezután bejelentette, hogy

a közgyűlés a napidíjakat 27.962, az adónapidíjakat 2000, a színházi szubvenciót 40.000, a köztisztviselési üzem költségeit 18.144, a háztönmoki díjakat 6401 pengővel csökkentette, a megtakarítás tehát 100.247 pengő.

Ezzel szemben a tüdőbeteg intézet költségeit 2582, az ipariskolai óradíjakat 8500, a kereskedő

tanonciskolai óradíjakat 800, az ösztöndíjakat 6480, a hitfelekezeti segélyt 26.000, a külterületi utak fenntartási költségeit pedig 10.000 pengővel fel-emelte. Az emelkedés tehát 54.362. Marad felesleg 45.885 pengő. A főszámvevő indítványára a közgyűlés ezt az összeget a városrendezési alap-hoz csatolta.

Dr. Fajka Lajos a belügyminiszternek a város közgyűléséhez intézett leiratának ismertetését követeli. A miniszter ebben a leiratában azt közölte, hogy a jövőben csak a feltétlenül szükséges mértékű pótdadót engedélyezi. Azt indítványozza, hogy

a közgyűlés a tanács javaslatával szemben 40 százalékra redukálja a pótdadó kulesát.

Dr. Bodnár Géza a városi polgárság nagy adóterheiről beszél. 1913-ban az 50 százalékos pótdadó 1 millió aranykorona volt, egyenes adó címén körülbelül 1.200.000 aranykorona folyt be a város pénztárába. Ma ezen a címen

közel hárommillió pengő folyik be, pedig a kereseti viszonyok lényegesen rosszabbodtak, a polgárság teherviselő képessége is csökken.

A polgármester kijelenti, hogy a pótdadó kulcsát most már nem lehet leszállítani, mert a közgyűlés elfogadta, illetve beállította a költségvetés összetételeit. A végső összegezésnél kiderült, hogy a mutatkozó hiány fedezésére éppen 50 százalékos pótdadó szükséges.

— A városnak ez a hatósága egy fillér új adót be nem hozott, a meglévő községi adókat nem emelte, ellenben vagy 120 millió korona értékkel gyarapította a város vagyonát, — mondja emelt hangon a polgármester.

Dr. Fajka Lajos fentartja indítványát. A polgármesternek válaszolva kijelenti, hogy ha a város nem is hozott be új adókat, de hozott új adókat az állam és ezek az új adók éppen úgy terhelik a városi polgárságot, mintha városi adók lennének azok.

A közgyűlés többsége a tanács eredeti javaslatát fogadta el.

A polgármester ezután kijelentette, hogy

a közgyűlés a tulajdonképeni költségvetést már letárgyalta,

csak az alapok vannak hátra, az üzemek költségvetését a közgyűlés nagyrésztben a többi tétel során már szintén letárgyalta.

A városi zálogház

költségvetéséhez dr. Kormányos Benő kért szót. Elmondja, hogy a városi zálogház fontos altruisztikus célt szolgál, mert a hitelre szoruló kisembereknek alacsony kamattal ad hitelt. Indítványozza, hogy a közgyűlés szavazzon köszönetet a zálogház tisztviselőinek eredményes munkálkodásuk elismeréseképpen.

Wimmer Fülöp kijelenti, hogy különös érdemet a zálogház működésében nem lát, mert a zálogház hatszázalékos pénzt kap a várostól.

— Mi is azon a véleményen vagyunk — mondja a polgármester —, mint Wimmer. Ha valaki a kötelességét teljesíti, azért nem jár neki külön dícséret, ha nem teljesíti, akkor elbocsájtják.

Balogh Lajos ezután azt indítványozza, hogy a város építse le a hirdetősi vállalatot a most épülő mélykut legfenekére, — mert a vállalat vezetője Bárdoss Béla.

Az indítványt nem fogadták el.

— A színház költségvetését már letárgyaltuk, — mondja a polgármester.

— Ott, ahol a hamis mérleget készítették, — szól közbe Wimmer Fülöp.

— Megtetszik látni, hogy beválik, — mondja a polgármester.

— Nem hisszük, — mondják minden oldalon.

Volt ezután még némi vita az alapok költségvetésénél. A felszólalók a devalválódott alapok restaurálását követelték. Dr. Regdon Károly pedig azt kifogásolja, hogy a szegényalap költségvetésében egy ilyen rovatcím olvasható:

„Orvos, borbély, műszerek, gyógyszerek.“

Arra kéri a tanácsot, hogy a jövőben az orvost ne vegye egy kalap alá a borbélyal, hanem a borbélyt tegye az iparosok közé.

Sanatorium
Maria-Grün
bei Graz
Steiermark
gyógyeszközökkel felszerelve
Kérieren illusztrált ismertetést

Pompás őszi üdülés
Stájerország legszebb vidékén
Kényelemmel berendezett intézet az összes
trendi-, hőző- és fekvőkurák.
Vezető orvos: Dr. E. STICHL.

Sanatorium
Maria-Grün
bei Graz
Steiermark
VI. gyógyintézet
Igazgató: F. ROSENAUER.